

Ingediend via www.internetconsultatie.nl

Minister van Financiën

t.a.v. de heer E. Heinen MSc

Den Haag, 9 december 2024

dossiernummer: 205547

uw kenmerk: n.v.t.

telefoonnummer: +31 (0)70 335 35 35

e-mail: secretariaat@advocatenorde.nl

Betreft: Consultatiedocument Herijking van het fiscale bodem(voor)recht

Geachte minister,

Op 17 september 2024 is de internetconsultatie 'Herijking van het fiscale bodem(voor)recht' gepubliceerd. De NOvA heeft zijn adviescommissie insolventierecht gevraagd te adviseren.

Bijgaand stuur ik u het advies van de adviescommissie. De algemene raad sluit zich aan bij de overwegingen van de adviescommissie en verzoekt u deze bij de verdere uitwerking te betrekken.

Met de meeste hoogachting,
namens de algemene raad,

mr. drs. W.M. van Tellingen
algemeen secretaris

bijlage: advies van de adviescommissie insolventierecht

Bezoekadres

Prinses Beatrixlaan 5
2595 AK Den Haag
Tel. 070 - 335 35 35

Postadres

Postbus 30851
2500 GW Den Haag

www.advocatenorde.nl

ADVIES

Aan:	algemene raad
Van:	wetgevingsadviescommissie insolventierecht
Datum:	9 december 2024
Betreft:	Consultatiedocument herijking van het fiscale bodem(voor)recht

---

Inleiding

Het bodem(voor)recht kan gerust een heet hangijzer worden genoemd. Reeds in 1990, ten tijde van de invoering van de nieuwe Invorderingswet 1990 ('IW 1990'), werd de wens uitgesproken om tot een 'grondige herbezinning' van het bodem(voor)recht te komen. Als stok achter de deur werd een horizonbepaling opgenomen op grond waarvan het bodem(voor)recht zou komen te vervallen, tenzij vóór 1 januari 1993 een wetsvoorstel zou zijn ingediend houdende een nieuwe definitieve regeling van het fiscale bodem(voor)recht.¹ Er werd tijdig een wetsvoorstel ingediend, maar dit wetsvoorstel bleef vervolgens ruim dertig jaar op de plank liggen.

Toen in 2022 zowel de horizonbepaling als het aanhangige wetsvoorstel werd ingetrokken, wekte het Ministerie van Financiën de indruk dat het bodem(voor)recht definitief in stand zou worden gehouden.² Kennelijk denkt het Ministerie daar (nu) toch anders over. De Commissie Insolventierecht van de Nederlandse Orde van Advocaten (hierna: 'de Commissie') vindt dat op zichzelf genomen een positieve ontwikkeling. Graag geeft de Commissie in het hiernavolgende haar zienswijze op de voorgestelde beleidsrichtingen.

Opmerkingen vooraf

Aan de Belastingdienst staan, ook *zonder* het bodem(voor)recht, veel verschillende invorderingsmiddelen ten dienste.³ In het Consultatiedocument lijkt te worden aangenomen dat het financiële belang van de Belastingdienst niet mag worden ingeperkt. Ook in de derde beleidsrichting, waarin een afschaffing van het bodem(voor)recht wordt voorgesteld, worden flankerende maatregelen voorgedragen om het financiële belang van de Belastingdienst te waarborgen. Voor zij ingaat op de verschillende beleidsrichtingen, vraagt de Commissie zich af of voornoemde aannahme terecht is. In de literatuur wordt – mogelijk terecht – opgemerkt dat een beperking van het aantal invorderingsmiddelen zal leiden tot een lastenverlichting voor het bedrijfsleven, terwijl het (financiële) effect voor de Belastingdienst beperkt zou kunnen zijn.⁴ Wat hier ook van zij, het lijkt de Commissie goed indien eerst de voorvraag (betreffende de validiteit van de aannahme dat het financiële belang van de Belastingdienst niet mag worden ingeperkt) wordt onderzocht, omdat het antwoord daarop de basis vormt voor de verdere analyse en de beoordeling van de voorgestelde beleidsrichtingen.

---

¹ Art. 70 IW 1990 (oud).

² Zie ook: A.J. Tekstra, 'Het bodemrecht van de fiscus komt (mogelijk) te vervallen. Wat nu?', *FIP* 2021/45, p. 15.

³ Zie A.J. Tekstra, 'Herijking fiscaal bodem(voor)recht: (vooralsnog) geen fundamentele of grondige herbezinning', *FIP* 2024/252.

⁴ A.J. Tekstra, 'Herijking fiscaal bodem(voor)recht: (vooralsnog) geen fundamentele of grondige herbezinning', *FIP* 2024/252, onder verwijzing naar S.C.J.J. Kortmann & N.E.D. Faber, *Geschiedenis van de faillissementswet. Deel IV Voorontwerp insolventiewet*, Deventer: Wolters Kluwer 2007.

In ieder geval is de Commissie van mening dat een herijking van het bodem(voor)recht gewenst is. Vooral op het gebied van complexiteit laat de huidige regeling te wensen over. Daarnaast is het begrip 'bodemzaak' wellicht niet meer van deze tijd.⁵

Tegelijkertijd merkt de Commissie op dat het bodem(voor)recht in haar huidige vorm twee belangrijke effecten heeft, die niet uit het oog moeten worden verloren. Om te beginnen zorgt het bodem(voor)recht ervoor dat de Belastingdienst ten aanzien van de bodemzaken voorrang behoudt op de stille pandhouder.⁶ In dat verband is relevant dat de stille pandhouder – doorgaans de bank – in faillissement een steeds sterkere positie verkrijgt ten koste van (onder meer) de Belastingdienst. Daarnaast draagt het bodem(voor)recht bij aan de bekostiging van de afhandeling van faillissementen. Omdat de opbrengst van bodemzaken in faillissement *via de boedel* naar de Belastingdienst gaat, wordt daarmee immers bijgedragen aan de algemene faillissementskosten. Deze twee effecten worden hierna respectievelijk 'het budgettaire effect' en 'het financieringseffect' genoemd.

Op dit moment loopt een onderzoek naar het budgettaire effect van het bodem(voor)recht.⁷ Daarnaast loopt een onderzoek in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC) naar de aard en omvang van de lege boedelproblematiek, waarbij ook wordt gekeken naar eventuele oplossingen.⁸

Op het moment van schrijven van deze reactie zijn de uitkomsten van voornoemde onderzoeken helaas nog niet bekend. De uitkomsten zijn echter relevant om een goed beeld te verkrijgen van het belang van het bodem(voor)recht en van de noodzaak om het bodem(voor)recht te herijken. De Commissie vraagt zich daarom af of het wellicht goed was geweest om deze onderzoeken eerst af te wachten. Daarnaast merkt de Commissie op dat een herijking van het bodem(voor)recht niet los kan worden gezien van het bredere verdelingsvraagstuk. Het feit dat de wetgever in een vroeg stadium om zienswijzen vraagt kan evenwel worden gewaardeerd.

BELEIDSRICHTING 1

Inleiding

De Commissie signaleert dat in de eerste beleidsrichting drie wijzigingen worden voorgesteld. Allereerst wordt voorgesteld om de reikwijdte van het bodem(voor)recht aan te passen. Daarnaast wordt een wijziging van de reeds bestaande meldingsregeling voorgesteld. Ten slotte wordt een voorzet gegeven voor een herziening van de rechtsbescherming.

Reikwijdte

Vervanging begrip 'bodemzaken'

Om te beginnen wordt voorgesteld om het begrip 'bodemzaken' te vervangen door een nieuw en ruimer begrip. Over de definitie van het begrip bodemzaken is in de afgelopen dertig jaar veelvuldig geprocedeerd, met een grote hoeveelheid jurisprudentie als gevolg. Evenwel kan worden geconstateerd dat de definitie op dit moment in voldoende mate is uitgekristalliseerd. De

⁵ Zie Consultatiedocument, p. 10: "De Nederlandse economie ziet er (heel) anders uit dan bij de inwerkingtreding van het fiscale bodem(voor)recht. Bij het begrip bodemzaken ligt het accent op de maak- en landbouwindustrie, terwijl thans ook de zakelijke dienstverlening een grote rol inneemt in de Nederlandse economie."

⁶ De Belastingdienst *behoudt* voorrang: vóór het bestaan van het stille pandrecht en de afschaffing van de fiduciaire overdracht, had de Belastingdienst immers voorrang boven de fiduciaire eigenaar.

⁷ Consultatiedocument, p. 5.

⁸ Consultatiedocument, p. 8.

Commissie vraagt zich daarom af of het wenselijk is om nu een nieuw begrip te kiezen, met als mogelijk gevolg een nieuwe stroom jurisprudentie. Dat komt de eenvoud en rechtszekerheid niet ten goede.

Tegelijkertijd deelt de Commissie het standpunt dat het begrip 'bodemzaken' wellicht niet meer van deze tijd is. In de huidige economie is het belang van immateriële activa – zoals intellectuele eigendomsrechten of software – een stuk groter dan ten tijde van de inwerkingtreding van het fiscale bodem(voor)recht. In de toekomst zal die verschuiving nog groter worden. De Commissie kan zich daarom vinden in het voorstel van de wetgever om het begrip 'bodemzaken' te herzien, mits daarbij wordt gekozen voor een nieuw begrip dat niet voor meerderlei uitleg vatbaar is.

Het is niet geheel duidelijk of de wetgever een voorstel doet voor het begrip 'bedrijfsgebonden activa' of voor het begrip 'roerende zaken'. Het spreekt voor zich dat deze begrippen niet inwisselbaar zijn: bedrijfsgebonden activa kunnen immers ook onroerende zaken omvatten. Om nieuwe jurisprudentie te voorkomen verdient het begrip 'roerende zaken' de voorkeur. Daarbij zij opgemerkt dat de roerende zaken die onderdeel uitmaken van de voorraad van een onderneming eveneens onder deze vernieuwde reikwijdte vallen. Naast de eenvoud daarvan – in tegenstelling tot het complexe begrip 'bodemzaken' – acht de Commissie het begrip 'roerende zaken' daarom ook wenselijk met het oog op het budgettaire effect en het financieringseffect van het bodem(voor)recht.

Invoering drempelbedrag

Aan de andere kant wordt door de wetgever een beperking van de reikwijdte voorgesteld door een drempelbedrag in te voeren. Het bodem(voor)recht wordt dan alleen toegepast als de executiewaarde van het goed een bepaald bedrag te boven gaat of als de openstaande belastingschuld een bepaald bedrag te boven gaat. Wat de Belastingdienst met de ene hand neemt – door een verruiming van de reikwijdte – geeft zij dus met de andere hand weer weg. De wetgever meent echter dat een dergelijk drempelbedrag bijdraagt aan de voorspelbaarheid van het bodem(voor)recht en dat de complexiteit op deze manier wordt tegengegaan.

De Commissie vraagt zich af of deze inschatting juist is. Zij vreest dat het reeds complexe bodem(voor)recht eerder nog complexer wordt, wanneer wordt gekozen voor een drempelbedrag ten aanzien van de executiewaarde. Het bodem(voor)recht zal dan immers afhankelijk worden gemaakt van waarderingen en de kans op waarderingsgeschillen moet in dat geval niet worden onderschat. Daar komt bij dat het drempelbedrag juist in kleinere faillissementen vaak niet zal worden gehaald, terwijl juist in die faillissementen lege boedels meer regel dan uitzondering zijn. De Commissie verwacht dat een drempelbedrag ertoe zal leiden dat de lege boedelproblematiek wordt vergroot. Dat is onwenselijk. De Commissie kan zich, kortom, niet vinden in het voorstel om een drempelbedrag in te voeren.

Meldingsplicht

In 2013 is de meldingsplicht opgenomen om uitholling van het bodem(voor)recht via verschillende constructies te voorkomen.⁹ Door ervoor te zorgen dat de Belastingdienst altijd vóór de stille pandhouder tot executie van de bodemzaken over kan gaan, worden dergelijke constructies doeltreffend tegengegaan.

Doet de stille pandhouder echter geen melding, in strijd met art. 22bis Iw 1990, dan dient hij de opbrengst dan wel de waarde van de bodemzaken te vergoeden aan de Belastingdienst. Terecht merkt de wetgever op dat de stille pandhouder dan niet slechter af is dan iemand die zich wel aan

⁹ Kamerstukken II 2012/13, 33402, nr. 3 (MvT), p. 16-19.

de meldingsplicht heeft gehouden. Om de effectiviteit van de meldingsregeling te vergroten, stelt de wetgever daarom voor dat de Belastingdienst actiever gaat controleren en dat een passende – lees: strengere – maatregel wordt ingevoerd om niet-melden te ontmoedigen.

De Commissie begrijpt dit voorstel, maar vraagt zich af of het uitvoerbaar is. De Belastingdienst kampt al jaren met een groot capaciteitsprobleem. Zeker als de wachtermijn wordt verkort naar twee weken, hetgeen eveneens wordt voorgesteld in de eerste beleidsrichting, lijkt dit een haast onmogelijke opgave voor de Belastingdienst.

Rechtsbescherming

Terecht merkt de wetgever op dat het bodem(voor)recht wordt ervaren als een zeer vergaande bevoegdheid van de Belastingdienst. Op dit moment staat echter geen volwaardig beroep open bij een fiscale rechter. De Commissie kan zich daarom vinden in het voorstel van de wetgever om te voorzien in de mogelijkheid van bezwaar en beroep. Dat is niet alleen laagdrempeliger, dat komt ook de eenvoud van de rechtsbescherming ten goede.

BELEIDSRICHTING 2

1. Wat is uw algehele beeld bij deze beleidsrichting?

Zoals ook in het consultatiedocument wordt aangegeven, is het eerste algehele beeld dat een nieuw bijzonder verhaalsrecht beter zal aansluiten bij de tertiaire sector, die (inderdaad) een belangrijk en omvangrijk onderdeel is geworden van de Nederlandse economie. Wat dat betreft, zal een nieuw bijzonder verhaalsrecht een vooruitgang zijn ten opzichte van de huidige situatie.

2. In welke mate zullen de bij deze beleidsrichting voorgestelde maatregelen bijdragen aan een gelijkwaardiger, minder complex en voorspelbaarder speelveld?

Dat zal afhankelijk zijn van de begrippen waarvoor wordt gekozen (wordt bijvoorbeeld aangesloten bij bestaande begrippen) in combinatie met de informatiepositie van de Belastingdienst (zoals ook – terecht – aangegeven onder de aandachtspunten bij deze beleidsrichting). Indien het niet lukt de informatiepositie van de Belastingdienst ten aanzien van de financiële situatie van de belastingschuldige (aanzienlijk) te verbeteren, ligt misbruik op de loer. Het is de verwachting dat een aansprakelijkheidsbepaling dit risico maar beperkt zal kunnen beperken, simpelweg omdat de veronderstelling bestaat dat de Belastingdienst niet binnen de gewenste termijn in staat zal zijn voldoende capaciteit op poten te hebben om van een dergelijke aansprakelijkheidsbepaling serieus werk te kunnen maken.

3. In welke mate zullen de bij deze beleidsrichting voorgestelde maatregelen resulteren in een verslechtering van het speelveld?

Dat zal afhankelijk zijn van de 'breedte' van het begrip waarvoor wordt gekozen. Indien bijvoorbeeld zou worden aangesloten bij het begrip 'roerende zaken', dan wordt het speelveld breder getrokken, in die zin dat financiers zoals factoringmaatschappijen dan ook dienen te gaan medewerken aan een afdrachtverplichting aan de Belastingdienst. Het is de vraag of dit een verslechtering van het speelveld met zich meebrengt. Aan de ene kant zal dit tot het gevolg hebben dat de afdrachtverplichting aan de Belastingdienst door meer schouders wordt gedragen, hetgeen wellicht meer recht doet aan het financieringslandschap van de Nederlandse economie. Aan de andere kant zou dit wellicht de financierbaarheid van ondernemingen kunnen bemoeilijken.

4. Waarom moet deze beleidsrichting wél of niet nader worden uitgewerkt?

Deze beleidsrichting dient wel nader te worden uitgewerkt omdat een nieuw bijzonder verhaalsrecht van de Belastingdienst beter zal aansluiten bij de hedendaagse tijd.

5. *Welke specifieke elementen van deze beleidsrichting moeten in ieder geval wél of niet deel uitmaken van het verdere onderzoek naar de herijking van het fiscale bodem(voor)recht?*

*een onderzoek naar de capaciteit bij de Belastingdienst om een aansprakelijkheidsbepaling terzake (eventueel) misbruik (bijv. het niet (juist) registreren van verpande zaken bij de Belastingdienst) handen en voeten te kunnen geven;

- * een onderzoek naar de informatiepositie bij de Belastingdienst. Deze dient echt aanzienlijk verbeterd te worden;
- * een onderzoek naar de effecten van deze beleidsrichting voor het salaris van de curator (lege boedelproblematiek).

6. *In welke mate zal de keuze voor alle bedrijfsgebonden activa of roerende zaken bijdragen aan een minder complex en voorspelbaar speelveld?*

Zie de antwoorden bij 2. en 3. hierboven.

7. *Op welke manier moet volgens u bij deze beleidsrichting rekening gehouden worden met het belang bij een adequate financiering van de afwikkeling van faillissementen? Is het in uw ogen wenselijk dat bij het nieuwe bijzondere verhaalsrecht een rol voor de curator is weggelegd?*

Er dient absoluut rekening te worden gehouden met het belang bij een adequate financiering van de afwikkeling van faillissementen. De opbrengst terzake het bodemvoorrecht van de Belastingdienst, die de curator ex art. 57 lid 3 Fw door de boedel leidt, is vandaag de dag een belangrijke salarispost voor de curator. Indien daar geen (passend) alternatief voor komt, zullen er nog veel meer negatieve boedels volgen waaruit niet eens het salaris van de curator zal kunnen worden voldaan. Het is wenselijk om bij het nieuwe bijzondere verhaalsrecht een rol voor de curator weg te leggen omdat de curator, in het belang van de gezamenlijke schuldeisers, in de gaten zal dienen te houden of opbrengsten terzake het nieuwe bijzondere verhaalsrecht op de juiste wijze verdeeld worden.

8. *Kan een aanpassing van de Separatistenregeling volgens u een voldoende oplossing bieden voor de gevolgen die bij deze beleidsrichting bestaan voor de lege boedelproblematiek? Hoe kijkt u aan tegen een afdracht van een percentage aan de boedel door de pandhouder?*

De oplossing van de lege boedelproblematiek zal (mede) dienen te worden gedragen door het bedrijfsleven zelf (onder het motto 'de vervuiler betaalt') en de overheid (de wetgever heeft de curator er de afgelopen jaren immers allerlei verplichte wettelijke (veelal maatschappelijke) taken bij gegeven). Of een aanpassing van (alleen) de Separatistenregeling een voldoende oplossing kan bieden voor de lege boedelproblematiek, zal uit nader onderzoek dienen te blijken.

9. *In welke mate verwacht u dat het vervangen van het fiscale bodem(voor)recht door een nieuw bijzonder verhaalsrecht een positieve bijdrage levert aan de financieringsmogelijkheden voor de ondernemers?*

Zie het antwoord onder 3. hierboven.

10. *In welke mate verwacht u dat de voorgestelde afdrachtverplichting uitvoerbaar is voor betrokken partijen?*

Dit zal met name afhankelijk zijn van i) de reikwijdte en het percentage en ii) de (aanzienlijke?) administratieve lasten die dit voor de betrokken partijen met zich mee zal brengen.

BELEIDSRICHTING 3

Met beleidsrichting 3 wordt voorgesteld het fiscale bodem(voor)recht af te schaffen. Door middel van flankerende maatregelen zal het (financiële) belang van de Belastingdienst moeten worden gewaarborgd, waarbij het wenselijk wordt geacht dat de Belastingdienst blijft beschikken over een middel om belastingschulden te blijven innen en om in gesprek te raken met de ondernemer.

De beleidsrichting schetst dat een mogelijkheid zou zijn om de Belastingdienst de bevoegdheid te geven om het faillissement van een belastingschuldige aan te vragen zonder dat daarvoor een steunvordering nodig is. Deze mogelijkheid, in combinatie met een strenger invorderingsbeleid, zou

het verlies van het fiscale bodem(voor)recht mogelijk gedeeltelijk kunnen compenseren. Het strengere invorderingsbeleid zou mogelijk kunnen betekenen dat de Belastingdienst verzoeken om uitstel minder snel zal toewijzen of slechts onder voorwaarden zal toestaan. Daarnaast zou de Belastingdienst actiever en eerder dan (dwang)invorderingsmaatregelen moeten treffen dan nu het geval is.

De Commissie wenst de volgende kanttekeningen te plaatsen bij de voorgestelde beleidsrichting.

1. De Commissie vraagt zich af op welke veronderstelling de voorlopige conclusie is gebaseerd dat de afschaffing van het bodem(voor)recht gecompenseerd kan worden door de vergemakkelijking van de faillissementsaanvraag door de Belastingdienst. Het verlies van het bodem(voor)recht houdt in dat de Belastingdienst zich én niet meer op bodemzaken van derden kan verhalen en niet meer (in rang) voorgeeft op de vuistloze pandhouder. Daarmee is het een gegeven dat de verhaalspositie van de Belastingdienst buiten faillissement verslechtert ten opzichte van de huidige situatie. Daarmee blijft over het algemene voorrecht van 's Rijks schatkist als bedoeld in artikel 21 lid 1 lw 1990. De uitkering die de fiscus ontvangt is al zeer beperkt (zie onderzoeken WODC, Frima, en Rikkert) en zal bij afschaffing van artikel 21 lid 2 lw 1990 naar verwachting zelfs nog minder worden omdat de pandhouder zich wel op de bodemzaken mag verhalen en de opbrengst hiervan dus niet in de boedel vloeit.
2. Hoe denkt de Belastingdienst een strenger invorderingsbeleid praktisch bezien in te zetten? Er lijken structureel te weinig invorderaars, ook met het huidige, post-corona soepelere invorderingsbeleid. Dit strengere beleid lijkt niet mogelijk zonder structurele investering in invorderaars én belastingdeurwaarders.
3. Als de Belastingdienst géén steunvordering nodig heeft voor het aanvragen van een faillissement, wordt de faillissementsaanvraag voor haar een eenvoudiger in te zetten middel. Vraag is echter of dat tot additionele opbrengsten leidt: immers, het gevolg is – bij het succesvol inzetten van een faillissementsaanvraag - het faillissement. Als dat bedoeld wordt met het compenseren van het verlies met de schrapping van het bodem(voor)recht, dan vraagt de Commissie zich af of hier een (gedegen) onderzoek naar is gedaan. Daarnaast meent de Commissie dat een motivering waarom de Belastingdienst deze mogelijkheid heeft maar andere schuldeisers niet.
4. Als de gedachte is, dat een faillissementsaanvraag als incassomiddel kan worden ingezet, past daar wel de nodige nuancering bij (vgl. ECLI:NL:PHR:2023:6130).
5. Een faillissementsaanvraag wordt in de praktijk gepercipieerd als de hoogste sport op de escalatieladder, en zeker wanneer het faillissement wordt aangevraagd door de Belastingdienst. Hoewel onmiskenbaar een faillissementsaanvraag ertoe zal leiden dat sommige belastingplichtigen met de Belastingdienst in gesprek zullen raken, zal het ook zeker zo zijn dat bepaalde belastingplichtigen hierdoor niet langer in gesprek zullen willen raken. De vraag is dus of je met een dergelijk zwaar middel partijen wel aan tafel weet te krijgen.
6. Strenger invorderingsbeleid leidt ertoe dat ook minder makkelijk maatwerk kan worden verleend, dit terwijl de praktijk leert dat ondernemingen in financiële nood juist baat hebben

bij maatwerk. Met tot gevolg – bij maatwerk – een mogelijke hogere opbrengst dan een faillissement.

7. De Commissie onderschrijft de verwachting dat implementatie van de voorgestelde beleidsrichting ertoe zal leiden dat er meer faillissementen worden uitgesproken. Dit leidt automatisch tot een vermeerdering in absolute zin van het aantal lege boedels waarmee curatoren in Nederland te maken krijgen terwijl tegelijkertijd zonder nadere maatregelen de failliete boedels een belangrijk deel van het boedelactief zien verdwijnen en dus ook in relatieve zin het aantal lege boedels naar verwachting zal stijgen.